

Du kommer os i møde påskemorgen

Du kom-mer os i mø- de på - ske - mor - gen, slår vran-gen ud på al lang-fre-dags-

sor - gen. For hå - bets spi - re vis-ned, da du dø - de, men

her er mer end liv og for - års - grø - de.

1. Du kommer os i møde påskemorgen,
slår vrangen ud på al langfredagssorgen.
For håbets spire visned, da du døde,
men her er mer end liv og forårsgrøde.
2. Din død bekræftede vor lov, der gælder:
Her er det kun den stærkes ret, der tæller.
Alt godt, du gjorde, og alt sandt, du sagde,
forsvandt ned i den grav, hvor man dig lagde.
3. Så kommer du med favnen fuld af nåde,
og la'r os høste, hvad vi aldrig så'de.
Du åbner dine naglestukne hænder
med kærlighed, som ingen grænser kender.
4. Du burde hævne dig og slå og flå os.
Du byder os Guds fred og ånder på os
med Hellig Ånd, så vi - skønt dømt til døden -
blir børn af Gud, nyfødt i morgenrøden.
5. Du deler med os som skærtorsdag aften
dig selv i brødet og i druesaften.
Her er det kun din kærlighed, der tæller,
og evigt er det nådens lov, der gælder.
6. Hvem fatter mon så stor en nådegave,
Guds Søn har ladet al vor skyld begrave,
så vi med dig, vor Gud, og med hverandre
i evighed i Livets Land kan vandre.